

Farnós, el conseller de l'hepatitis C

Joaquim Farnós (Castelló de la Plana, 1935) ha estat el conseller de Sanitat de la Generalitat Valenciana a qui li ha tocat administrar l'escàndol del contagi en massa d'Hepatitis C. Un personatge d'altra banda sempre amb un ull en els negocis i l'altre en el poder.

La setmana passada el conseller de Sanitat de la Generalitat Valenciana, Joaquim Farnós, feia públic un informe tècnic de la seua conselleria on es demostrava que Maeso havia estat el causant de la infecció d'hepatitis C de 171 pacients dels 342 detectats fins ara (vegeu EL TEMPS, núms. 725 i 733). Aquest informe l'havia encarregat el jutge José Manuel Ortega, titular del jutjat d'instrucció número 5 que investiga el contagi d'hepatitis C a dos hospitals de la ciutat de València. Quan el jutge es va assabentar que Farnós havia fet públic els resultats que avalaven les acusacions de la Conselleria contra Maeso, va obrir diligències judicials contra ell per un possible delictes de revelació de secrets. D'altra banda, l'esmentat informe ha costat 54 milions de pessetes. A més, a principis de mes Farnós va admetre que els controls de la xarxa epidemiològica de la Conselleria de Sanitat valenciana no havien funcionat i això havia permès la propagació d'un contagi en massa d'hepatitis C. El desmantellament dels serveis d'Inspecció, Vigilància i Epidemiologia de la Conselleria ja havia estat denunciat per Esquerra Unida amb anterioritat a l'escàndol. Segons la coalició d'esquerres, el personal d'aquest servei havia estat substituït per administratius per decisió de Farnós.

Metge i empresari. Quan el 5 de juliol del 1995 el president de la Generalitat Valenciana, Eduardo Zaplana, va nomenar el nou conse-

ller de Sanitat, la sorpresa va ser majúscula quan es va saber el seu nom: Joaquim Farnós Gauchía. Més d'un polític del Partit Popular i d'Unió Valenciana es va quedar abadocat perquè el metge castellanenc no feia ni cinc mesos que havia renunciat, per motius de salut, a l'escó que ocupava per la formació regionalista. Ara, per art de màgia, formava part del primer govern Zaplana. Gairebé tota la seua

chés, empresari, era propietari de Maderas Farnós, un dels magatzems de fusta més importants de Castelló. L'empresari es va ficar en política als anys cinquanta i fou regidor i tinent d'alcalde de Castelló des de 1958 fins al 1964, i a més va ocupar la presidència del Consell Provincial d'Empresaris durant un grapat d'anys. El seu fill li ha seguit els passos polítics alhora que ha conservat un instint empresarial molt fi.

Joaquim Farnós va començar a estudiar per ser metge reumatòleg a la Facultat de Medicina de València a finals dels anys 50. En aquesta època s'allotjava al col·legi Major Alejandro Soler, el que avui és la residència Lluís Vives, dirigida aleshores pel malaguanyat Francisco Tomás y Valiente. Van ser companys seus de residència universitària el cantant Raimon, o el polític socialista Antoni Garcia Miralles, entre d'altres. Una vegada acabats els estudis de medicina a València, Farnós va fer l'especialitat de rehabilitació al sud de França. Es va casar a finals dels cinquanta amb Teresa Santos, filla d'un combatent de la División Azul que va morir a terres russes i que té un carrer (Santos Vivanco) dedicat a Castelló. Van tenir quatre fills i una filla. Un d'ells, Vicent Farnós de los Santos, és cap de premsa del president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, i la resta s'han dedicat tant al món empresarial com a la medicina (vegeu EL TEMPS, núm. 732). Gràcies a les amistats fetes durant la seua especialització mèdica, el 1966 Far-

Un informe de Farnós assenyalava Maeso com el principal responsable del contagi d'hepatitis C.

vida, aquest reumatòleg i especialista en rehabilitació de 62 anys, ha ocupat llocs de responsabilitat com ara la presidència de la Diputació de Castelló als anys vuitanta o la direcció del centre termal Termalismo, el més gran del País Valencià, durant moltes dècades. Farnós també ha estat diputat autonòmic per Alianza Popular, el Partit Popular i Unió Valenciana.

L'actual conseller de la Sanitat valenciana va nàixer al si d'una família de la burgesia castellanenca. El seu pare, Vicente Farnós Pa-

nsable del contagi d'hepatits C i demana la dimissió

ARXIU

nós decideix, amb uns socis francesos, muntar una clínica molt important de rehabilitació basada en les aigües termals a Benicàssim. La clínica de talassoteràpia es dirà Termalismo i el seu director i gerent serà el mateix Farnós.

Els inicis del Termalismo. Entre els seus primers clients es trobà el comte de Argillo, pare del marquès de Villaverde, gendre de Franco, que va quedar enamorat de les instal·lacions de la clínica. El comte va començar aleshores a remoure cel i terra per trobar gent de l'aristocràcia de l'antic règim disposats a anar a la clínica de Farnós, que segons tots els metges de l'època "tenia la millor plantilla de metges en rehabilitació del país". L'amistat entre el metge reumatòleg i el noble va arribar tan lluny que Farnós va ser convidat a la boda de Carmen Martínez Bordiu amb Alfonso de Borbón, cosí de Joan Carles I. Mitjançant aquests contactes directes amb El Pardo, Termalismo va signar diversos convenis sanitaris per portar-hi malalts de l'INSALUD, i, per altra banda, de la sanitat pública sueca i dan-

sa. Gràcies a Farnós el turisme de salut va aterrar a les comarques castellonenques. Els malalts arribaven en vols xàrter a l'aeroport de Reus i per carretera es traslladaven a Benicàssim. Quan aquests malalts volien tractar-se a Termalismo, els de la Seguretat Social es trobaven amb les portes de la clínica tancades amb excuses de tot tipus. Però a banda d'aquests ciutadans europeus que feien servir les instal·lacions de rehabilitació, també hi van acudir homes de la cultura com ara Vicent Andrés Estelles, Eusebi Sempere, i esportistes com Xabier Clemente o el campió als anys 50 de la marató, Paavo Nurmi "el finès volador", guanyador de set medalles d'or a diferents campionats d'aquesta especialitat esportiva. Fins i tot el fundador d'El Corte Inglés, Ramón Areces, es va recuperar a les instal·lacions de la clínica de Farnós.

Els inversors d'aquest projecte es trobaven darrere d'un entramat de societats estrangeres. La principal era l'anomenada Societat Cívica Immobiliària de Participación a l'Estranger (SCIPE), representada per Farnós i que tenia com a accionis-

tes el marquès de Càceres, i Sebastià Carpi, actual president de Cementos Turia. Aquests darrers eren dos dels representants de l'aristocràcia i la burgesia valenciana més acostats al règim franquista. A més, el marquès de Càceres fundà CETASA, empresa que gestionà la clínica durant molts anys. Precisament, aquesta darrera empresa tenia com a soci majoritari Farnós, i com a accionistes els administradors de SCIPE, els francesos Maurice Jordà i Jean Mahe. A banda dels seus negocis privats, Farnós va fer també carrera a la sanitat pública. L'any 1974 va aconseguir per oposició la plaça de cap del servei de Rehabilitació de la Residència Sagrat Cor de Castelló (avui Hospital General).

Les darreres execucions del règim del general Franco en què van morir diversos membres del Frente Revolucionario Antifascista y Patriótico (FRAP) l'any 1975 van trasbalsar Europa i ben aviat les butxaques de Farnós i dels seus socis. El primer ministre socialdemòcrata Olof Palme va prohibir als malalts suecs els viatges terapèutics a la clínica Termalismo.

D'esquerra a dreta, tres polítics de la UCD: el ministre d'Agricultura Lamo de Espinosa, Enrique Monsonís i Joaquim Farnós, a Castelló, als anys vuitanta. La relació amb el ministre d'Agricultura va facilitar l'ascensió política del metge valencià.

Amb l'arribada de la democràcia, Farnós va canviar

La clínica de talassoteràpia de Benicàssim Termalismo. Joaquim Farnós va ser durant molts anys gerent i director mèdic d'uns dels centres termals més grans del País Valencià. A l'actual conseller sempre li ha anat molt bé combinar els negocis amb el plaer de la política.

A Farnós, llavors, només li va quedar la clientela de la seguretat social. El conveni amb la sanitat pública espanyola, doncs, va salvar de la crema Farnós, que també havia perdut la clientela provinent de l'aristocràcia tot just quan el comte d'Argillo, el seu valedor a les altes esferes de l'antic règim, muntava a Marbella el 1976 una clínica

de talassoteràpia que es va proveir de malalts europeus.

De la medicina a la política.

Amb l'arribada de la democràcia Farnós es va integrar al Partit Popular de Pío Cabanillas, d'ideologia de centre-dreta, que ràpidament es va dissoldre en la Unió de Centro Democrático (UCD)

com un corrent d'opinió. De la nit al matí Farnós canvià la bata de metge per l'americana de polític "liberal". Els seus primers anys, els passà a l'ombra de l'aleshores ministre d'Agricultura Jaime Lamo de Espinosa, de qui va ser home de confiança a Castelló. Lamo de Espinosa era el número u de les llistes d'UCD per la capital de la Plana, encara que no passava gaire temps en terres valencianes. Farnós era un fidel aliat, gairebé els seus ulls i orelles a Castelló, i això li va permetre ser elegit el 1977 senador d'UCD.

L'amistat amb Lamo de Espinosa, però, no tan sols li va reportar beneficis. Al capdavant aquesta relació també li creà molts enemics entre els seus mateixos companys de partit. Fins el punt que les crítiques —provinents del seu mateix partit— sobre l'incompatibilitat dels càrrecs de cap de servei de rehabilitació d'un hospital públic i el de director d'una clínica privada es

Actes organitzats en commemoració dels 750 Aniversari de la Carta Pobla de Silla

Divendres, dia 6 de novembre

A les 19 h, al teatre de la Plaça, ACTE DE PRESENTACIÓ DEL 750 ANIVERSARI DE LA CARTA POBLA DE SILLA, a càrrec de Francesc Baixauli Mena, alcalde de Silla, i també es lliurarà el premi del Concurs de Logotip del 750 Aniversari. En finalitzar l'acte s'inaugurarà a la Torre Musulmana, amb la col·laboració de la CAM, l'exposició d'escultures i dibuixos de l'artista local Paco Hernandis.

A les 22.30 h, a l'auditori de l'Agrupació Musical La Lírica de Silla, concert de la Banda Municipal de València, dirigit per Pablo Sánchez Torrella.

Dilluns, dia 9 de novembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament, presentació del llibre JAUME I, EL NAIXEMENT D'UN POBLE, a càrrec de Salvador Vendrell i Víctor Gómez.

Divendres, dia 13 de novembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament, conferència a càrrec del Dr. Enric Guinot, professor d'Història Medieval de la Universitat de València, titulada "Repoblament i colonització en el regne de València del segle XIII".

A les 22.30 h, a l'auditori de l'Agrupació Musical La Lírica de Silla, I Festival d'Orquestres.

Dissabte, dia 14 de novembre

A les 17 h, des del final del carrer de Sant Roc fins a la plaça del Poble, I Entrada de Moros i Cristians, a càrrec de la comparsa mora Suhayla de Silla, i altres comparses invitades del poble de Benetússer.

Diumenge, dia 15 de novembre

A les 19.30 h, a l'auditori de l'Agrupació Musical La Lírica de Silla, actuació de l'Orfeó Stella Maris i del Grup de Cambra de l'Orquestra d'Alacant patrocinat per la CAM.

Dimecres, dia 18 de novembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament, conferència a càrrec del Dr. Ferran Garcia-Oliver, professor d'Història Medieval de la Universitat de València, titulada "El món dels vençuts: la situació dels mudèjars valencians".

Dijous, dia 19 de novembre

A les 19.30 h, a l'auditori de l'Agrupació Musical La Lírica de Silla, concert de la Banda Juvenil del Conservatori de Música de Silla, dirigit per Ramon Sanz i Arrue.

Dissabte, dia 21 de novembre

A les 22.30 h, a l'auditori de l'Agrupació Musical La Lírica de Silla, concert en honor a Santa Cecília a càrrec de la Banda Simfònica de l'Agrupació

Musical La Lírica de Silla, dirigit per Vicent Soler i Solano.

Diumenge, dia 22 de novembre

A les 19.30 h, al Teatre de la Plaça, actuació del grup de Danses Sila, amb la representació de l'obra titulada *Dia i nit, pobres i rics*.

Dimecres, dia 25 de novembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament, acte institucional del 750 aniversari de l'atorgament de la Carta Pobla de Silla.

Divendres, dia 27 de novembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament, conferència a càrrec del Dr. Antoni Furió, professor d'Història Medieval de la Universitat de València, titulada "La vida al camp en l'Edat Mitjana".

A les 22.30 h, al Teatre de la Plaça, la companyia de dansa contemporània Mar Gómez presenta l'obra *Levadura madre*, dirigida per Mar Gómez.

Dimecres, dia 2 de desembre

A les 19.30 h, al saló de plens de l'Ajuntament de Silla, conferència a càrrec del Dr. Josep Torró, investigador de la Universitat de Lió-2 (França), titulada "La societat andalusina valenciana abans de la conquesta".

van fer cada vegada més fortes. Un dels qui van posar l'accent en aquesta situació va ser el seu company de partit Enrique Monsonís, conseller d'Agricultura en el primer Consell del País Valencià, l'any 1978. Farnós no va perdonar mai Monsonís. Així la nit del 15 d'abril d'aquell any –nit en què Monsonís va ser nomenat conseller– el mateix comitè provincial de la UCD de Castelló el destituïa de tots els càrrecs al partit. Monsonís, que havia denunciat una suposada desviació de pacients de la sanitat pública a Termalismo, acusà Farnós d'estar al darrere de la seua caiguda.

Les sospites de Monsonís sobre aquest suposat frau sanitari es van acabar formalitzant en una denúncia als jutjats l'any 1979, justament quan Farnós va ser designat president de la Diputació de Castelló. La inspecció número 7 de la Seguretat Social de València investigà l'acord entre Termalismo i la Seguretat Social entre els anys 1977 i 1980, temps en el qual s'enviaven pacients de la sanitat pública a la clínica de Farnós per fer rehabilitació. Segons la investigació la clínica cobrava a la sanitat pública estades d'una setmana sencera encara que en realitat els pacients no feien més que cinc dies de rehabilitació i passaven el cap de setmana a casa. En total, l'operació costava a la sanitat pública 28 milions de pessetes més dels que li pertocava pagar. El 1980 la denúncia quedà arxivada perquè el jutge decidí que les parts arreglaren les seues diferències econòmiques fora dels tribunals.

Una vegada exonerat, Farnós envià, al Nadal del 80, als afiliats de la UCD una carta amb la capçalera de la Diputació que presidia on defensava la seua innocència. "No hi havia justificació –deia la missiva– ni cap raó per presentar com a denúncia el que era només una qüestió d'interpretació de contracte entre l'INSALUD i Termalismo, empresa a la qual estic vinculat professionalment."

Canvi de terç polític. Quan, el 1982, la UCD va començar a tenir problemes, Farnós va fundar una

El 1979 la Seguretat Social el va denunciar per cobrar-li de més en la clínica Termalismo, de la qual era gerent.

associació cultural que es deia Convergència Castellonense (CC). L'experiment polític va agrupar entre deu i dotze alcaldes de la UCD que volien formar una candidatura conjunta. Però CC també va ser –segons assenyalen alguns polítics de Castelló– una plataforma de Farnós per tal d'aconseguir una posició de força a l'hora de negociar la seua integració en Alianza Popular, ja que les eleccions autonòmiques del 1983 es trobaven ben a prop. Fet i fet, i després de moltes converses, el metge va reeixir en el seu propòsit: anar el número u de la llista i aconseguir els números cinc i deu per als seus homes de CC. El cas és que Farnós va oferir aquests dos llocs a quatre persones diferents. El número 5

corresponia al poble de Viver i li'l va oferir a l'alcalde de Xèrica (Alt Palància), Luis Ramón, i al de Montán (Alt Millars), Fornos. El número 10 el va oferir a l'alcalde de Sant Rafael, i a Lluís Tena, alcalde de Sant Jordi (Baix Maestrat). Finalment Fornos i Tena van ocupar els llocs cinquè i desè de la candidatura d'AP.

Al final del ball Farnós fou elegit diputat per Castelló alhora que diluïa CC dintre d'AP. L'actual conseller de seguida s'afilià a AP encara que això no li estalvià les crítiques dels seus nous companys de files per la seua feina. No acudia massa per la seu d'AP Castelló, ni tampoc el veien amb bons ulls en la direcció del partit ni en el seu grup a les Corts Valencianes. A pesar de tot, el congrés provincial de Castelló d'AP del 1985 acabaria donant-li l'ascens fins la vice-presidència del partit. El metge entrà en la direcció provincial mentre José María Escuin i Carlos Fabra s'enfrontaven per la presidència. L'actual president de la Diputació de Castelló –Carlos Fabra– perdé la votació i el bàndol guanyador es va plantejar en secret la seua expulsió. En una reunió al restaurant Penyagolosa de Castelló, Farnós es manifestà partidari de traure del partit Fabra, en venjança per vells enfrontaments quan tots dos coincidiren a la UCD, mentre que el se-

Dalt, imatge de la conferència de premsa de presentació de Farnós com a nou membre d'Unió Valenciana a Castelló el 1988.

D'esquerra a dreta, Joan Oliver, secretari general d'UV, Joaquim Farnós, i Lola Crespo, presidenta de la gestora provincial de Castelló del partit regionalista. El president d'UV, Hèctor Villalba, es quedà amb un pam de nas quan Farnós deixà el partit per cercar l'ombra del poder del PP.

NISA: el grup més afavorit per Farnós

"La sanitat és el nostre negoci". Aquest podria ser l'eslògan del grup empresarial sanitari més poderós del País Valencià, Nuevas Inversiones en Servicios, SA, NISA (vegeu EL TEMPS, núm. 733). Amb un capital social de 2.700 milions de pessetes i uns 400 accionistes, a NISA van celebrar l'arribada a la Conselleria de Sanitat de Joaquim Farnós. Tres anys després del nomenament, l'Hospital Valencia al Mar, propietat del grup privat, ha estat el més afavorit pel pla de xoc de la conselleria, ja que va

atendre l'any passat 8.880 pacients de la sanitat pública —4.000 més que el següent hospital que més pacients va rebre— i ha guanyat per aquest concepte uns 936 milions de pessetes, segons les dades a què ha tingut accés EL TEMPS. Des del 1996 Valencia Al Mar ha guanyat uns 1.500 milions

Façana de l'hospital Valencia al Mar. Aquest centre ha guanyat 1.500 milions des del 1996.

de pessetes només per la prestació dels serveis sanitaris a pacients de la sanitat pública. Aquests han estat potser els millors resultats del grup des de la seua fundació, l'any 1967, lligada a la de la Clínica del Consuelo a la ciutat de València. Qui també ha estat prop del grup és l'actual sots-secretari de la Conselleria de Sanitat i gendre de l'empresari José Lladro Dolz, Rubén Moreno, que va ser l'apoderat de l'empresa Valmerco, SA, fins l'arribada al poder a la Generalitat Valenciana del PP. Valmerco tenia al-

menys l'1,6% de les accions del grup NISA. Els mandatari del grup provenen en la seua majoria del nucli inicial de fundadors de la Clínica el Consuelo. Destaquen els metges militars Santiago Casado i Demetrio Gil Moret, o els traumatòlegs José Aviño o Antonio Nebot Pellicer. **M. R.**

cretari provincial Daniel Ansuátegui defensava la posició contrària. Finalment l'opinió de Farnós no va anar avant, i Fabra continuà dintre de la disciplina d'AP.

El 1987 es van començar a preparar les segones eleccions autonòmiques del País Valencià. Alianza Popular de Castelló va crear un comitè electoral presidit per Vicent Vilar, conegut dintre del partit com "El Pastelero" pel seu caràcter embolicador, i alcalde d'Almassora, ex-membre de CC i home de confiança de Farnós. El futur conseller pressionà com sempre per ser el número u de la llista encara que la seua feina a les Corts i al partit no el feia el més indicat per ocupar aquest càrrec. A més no va obtenir massa adhesions dels afiliats, ja que molts sospitaven que podria anar-se'n a Unió Valenciana i convertir-se en trànsfuga... En tot cas Farnós, aconseguí el número 5 de la llista de candidats del partit a les eleccions autonòmiques després de protagonitzar un xicotet escàndol dintre del partit. Alianza Popular va demanar abans de les eleccions que cada integrant de la seua candidatura que eixira elegit diputat a les eleccions aportara 500.000 pessetes per sufragar la

campanya electoral. Farnós, en principi, va acceptar, però després de les eleccions no va fer efectiu el pagament. "Encara esperem els diners de Farnós. Tots van pagar excepte ell", confessa un antic militant d'aquell partit que ha volgut conservar l'anonimat.

El 1988, AP celebrà un congrés provincial i de nou Carlos Fabra liderà una candidatura que pretenia descavalcar el president provincial José María Escuin. Es dona el fet que Fabra havia defensat la possibilitat que Farnós encapçalara les llistes, més que per afinitats personals, per debilitar la direcció provincial del partit. Al congrés, Farnós féu costat a Fabra, tot i que aquest, *en petit comitè*, havia afirmat que el reumatòleg "dóna mala imatge" i que "s'hauria d'eliminar del partit". Fabra perdé i Farnós agafà les maletes i anuncià el seu pas a Unió Valenciana. També van canviar de signe polític Manuel Giner Miralles, ex-president regional valencià d'AP i futur president de l'empresa de serveis mèdics NISA (vegeu EL TEMPS, número 732). Cap membre d'AP de les comarques de Castelló s'estranyà del canvi de partit de Farnós. Els motius que al·legà el metge del seu

canvi de partit van ser ideològics: "Sempre m'he definit com liberal, partidari de l'autonomia i amb una concepció summament regionalista. AP és centralista i conservadora, em trobava incòmode." El balanç de la seua feina dintre del grup d'AP a les Corts Valencianes tots aquests anys no havia estat brillant ni tan sols remarcable. "Només sap —comenta un ex-company de files i d'escó que no ha volgut fer públic el seu nom— dels temes que va tractar com a president de la Diputació de Castelló: el Museu Provincial, el projecte de Universitat, la construcció de l'Auditori, i poca cosa més."

L'any 1991 Joaquim Farnós és el número u per Castelló d'UV a les eleccions autonòmiques. De nou la història es repeteix, ja que UV demanà 500.000 pessetes als candidats que resultaren elegits per pagar els costos de la campanya. Farnós aquesta vegada tampoc no va deixar anar una pesseta. La seua feina com a diputat regionalista també va deixar molt a desitjar.

El 1992 és elegit com a president provincial d'UV per Castelló, mentre que la clínica Termalismo, amb molts problemes econòmics, ha de tancar. Una persona que el

coneix des de ben jove –i que tampoc no ha volgut donar el seu nom per por de represàlies polítiques– assenyala que Farnós “no és un polític, és una mena de paràsit, un saltimbanqui de la política. Si s’hi manté és perquè ha fracassat com a metge i com a gestor sanitari”.

De les Corts a les Platgetes. La residència habitual de Farnós a la urbanització les Platgetes de Benicàssim ha fet que el reumatòleg coneguera un grapat de gent poderosa al voltant del Partit Popular. És ben coneguda la seua amistat amb José Maria Aznar i amb el president de Telefònica Juan Villalonga. Així l’estiu del 1994 Farnós passà de parlar de *paddel* amb José Maria Aznar a parlar de política. El líder del clan de Valladolid es trobava a menys d’un any de les eleccions generals i veia molt a prop les autonòmiques valencianes. Fonts properes al PP han confirmat a aquest setmanari que Farnós es va oferir a Aznar per ser el conseller de Sanitat de la Generalitat Valenciana i que aquest ho va veure amb bons ulls. Només aixecar-se el teló del nou curs parlamentari valencià, Joaquim Farnós va fer mutis i tot adduint dolències físiques, va abandonar el seu escó per UV. Poc després demanava la pensió per invalidesa total als inspectors de sanitat per haver sofert dos infarts i patir de diabetis. Fins i tot “va suplicar-la, així com ho dic, suplicar”, reconeix un polític que va ser present en una de les entrevistes entre el *malalt* i els inspectors. La revisió de l’expedient de Farnós va ser sorprenentment ràpida. En només cinc mesos va aconseguir una avaluació de la Seguretat Social que sol tardar un any.

Aquestes maniobres polítiques no van passar desapercibudes als membres del PP de les Corts. Un diputat autonòmic fins i tot va parlar al mes de març del 1995 amb Hèctor Villalba, portaveu aleshores d’UV a les Corts, i li va explicar que Farnós estava protagonitzant un muntatge amb la seua invalidesa per anar-se’n del partit. Villalba no es podia creure el que li estaven contant.

Ara, després de tres anys de ges-

Música

El Pont d’Arcalís *Balls i cançons del Pirineu*
Xarop de Canya *Sant de barri*
La Nova Euterpe *Va anar a fer cuieres*
Coblamporània i Santi Arisa
Quico et Célio, el Noi i el Mut de Ferreries
Orquestra Selvatana
Orquestra Rosaleda
Vradíaki, Folkitorres i La Banda d’en Vinaixa *Folk de butxaca*
La Cobleta de la Selva *Cançons d’aquells temps*
Cobla Mediterrània *Clàssics del Renaixement*
Ministrils de l’Empordà
Coral Bajillas *A capul·la*
Cercavins *Ball tradicional* Casellas

Teatre

Brat Escènic *El verí del teatre*
Els Passerells *Pedra de lartera*
La Tramoia *Zapping teatre*
La K-Mama *La senyoreta Jitíia*
GT Margarida Xirgu *Dansa d’agost*
Elenc Artístic Arbocenc *Les vinyes del Priorat*
Nyap *Les criades*
Scena Grup de Teatre *La granja animal*

Sardanes

Cobla La Principal d’Olot
Cobla Ciutat de Manresa
Cobla La Bisbal Jove

Cant Coral

Capella de Música Burés

fira

d’espectacles
d’arrel tradicional
manresa

Sextet Folk *Punt i seguit*
Bitayna *Ball de cançons*
Band Gog *Presentació del nou disc*
Radinkuartet *Sintonitzeu...*
Orquestra Filharmònica Metropolitana
Tercet Treset *Tercer*
Agrupació Musical Sentienca
Primera Nota *Ball folk*

Havaneres

El Duet *El caliu de la cançó de taverna*
L’Espingari *Tot con sona*
Mestres d’Aixa

Infantils

Marco y Polo *Equilibre des merveilles*
La Baldufa *Per riure: 3 porquets a la platja i El cabitau dels carallots*
Nets i polits *Animació*
Xarop de Canya *L’home del sac*
Teatre de l’Arca *Els traginers*
Teatre de la Comèdia *Perat la Madra*
Fira de Jocs Populars *Juguem jugant*
El Partiqui *El rei i el drac*

Dansa

Eshart Sent Cugat *Tríade*
Eshart Terrassa *Sensacions*
Eshart Manresa de l’ACB
Grup de Dansa Cor de Catalunya
Eshart Olot, Montgrí i Clau de Lluna
La punyalada
Eshart Ciutat Comtal *Cròniques d’un sentir*
Eshart del Casal Cull. Dansaires Manresans
Eshart Dansaire de Rubí *Fragments*

Coral Verge del Camí i Renatus

Coral Al Vent
Coral Escrinj
Polifònica de Granollers *Abans del silenci*
Orfeu Manresa
Coral Eswèrtia
Coral Font del Fil

6, 7 i 8
de novembre
de 1998

Festa al carrer

Cercavila

Grup de Diables de Xàldiga
Molxiganguers d’Igualada, Jove
Xiquets de Tarragona, Torraires de
Montblanc i Tirallongues de Manresa
**Entrada gratuïta a tots els
espectacles
**Aforament limitat a la cabuda
dels espais

amb la col·laboració de

Diputació de Barcelona

Ajuntament de Manresa

amb el patrocini de

caixaManresa

Informació:
tel. 93 467 73 11

<http://cultura.gencat.es>

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
**Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana**

La sanitat privada fa l'agost al País Valencià

La conselleria de Sanitat ha posat preu al cap de l'anestesiista Juan Maeso. Un informe que ha costat 54 milions de pesetes encarregat per Farnós assenyala Maeso com a responsable del contagi en massa d'hepatitis C a València. Segons l'oposició, Farnós també n'és responsable per desmantellar els mecanismes de detecció epidemiològica de la seua Conselleria. La justícia esclarirà les responsabilitats.

tió de Farnós sembla que es compleix allò que va reconèixer a aquest setmanari un company seu d'escó a les Corts: "Mai no serà responsable de res, no assumeix cap responsabilitat política. És un polític de saló, de gestos, hàbil, però no assumeix mai res." El pas de diputat a conseller sembla que li ha canviat el caràcter: "És molt agradable en el tracte als corredors, però quan es troba en una compareixença és com si canviara de paper, és com un actor, té dues cares", diu un polític de l'oposició.

Com desfer-se de Termalismo. L'activitat política no han impedit a Farnós deixar de pensar en el terreny on es troba la clínica Termalismo. Les pressions de Farnós als membres del consistori de Benicàssim perquè requalifiquen els terrenys on es troba la seua clínica es remunten al 1993, quan l'ajuntament es trobava en mans d'Esquerra Unida. L'1 de juliol del 1995 l'alcalde popular de Benicàssim, Alejandro García, va proposar canviar el Pla General d'Ordenació Urbana per requalificar els terrenys, qualificats d'ús sanitari, on s'ubica la clínica Termalismo per fer hotels i apartaments. A principi de l'estiu, l'ajuntament va decidir requalificar un solar de Farnós que es troba molt a prop de l'antiga clínica, perquè el conseller pugua construir-hi, si vol, un hotel.

Els qui també han aprofitat l'ocasió de fer negocis han estat els seus fills, Vicent i Joaquim Farnós, pro-

pietaris del balneari Curhotel Termas Marinas de Benicàssim. Aquest balneari es troba dins d'una oferta que fa Bancaixa –controlada pel PP i que té com vocal Manuel Giner Miralles, amic de Farnós i ex-president de NISA– als

Farnós aconseguí la pensió per invalidesa total al febrer del 1995 i a l'estiu va ser nomenat conseller de Sanitat.

clients que domicilien la pensió en l'entitat financera valenciana. Aquest Curhotel és l'hereu de l'antic institut de talassoteràpia de Benicàssim Villa Marie, que va gestionar el mateix Joaquim Farnós des del 1993 fins el 18 de juliol del 1995, poc després de ser nomenat conseller, quan va passar el testimoni als seus fills.

L'arribada al càrrec de màxim mandatari del departament de Sanitat també va significar la contractació de la seua germana, Carmen Farnós, a l'hospital Provincial de Castelló –que depèn de la Diputació de Castelló– com a cap d'Infermeria. La germana del conse-

ller, de 57 anys, treballava com a ATS al mateix hospital i des que es va assabentar que el seu germà anava a ser conseller, va pregonar als seus companys de feina que ben aviat seria la nova cap d'Infermeria i que pujaria de categoria laboral. No ha estat, però, l'únic escàndol relacionat amb la gestió de Farnós. A principi del mes d'octubre es va fer pública una carta signada pel director general de Recursos Humans, Pompeyo Esparza, de recomanació d'una jove d'Alzira per a un lloc d'auxiliar administrativa al futur Hospital de la Ribera. El document deixa molt clar que s'han interessat per la contractació de la jove tres directores generals de les conselleries de Sanitat, Benestar Social i Cultura, Educació i Ciència. Els tres anys i tres mesos que ha passat Farnós al capdavant de la Conselleria no han aixecat elogis en les files de l'oposició. Per Pedro Zamora, de Nova Esquerra, "sembla que el PP s'haja proposat provar el seu model sanitari al País Valencià. Zaplana va recuperar un Farnós que havia dimitit del seu escó a les Corts per desmantellar la sanitat pública i ho compleix a la perfecció amb exemples com el de l'hospital de la Ribera". En la mateixa línia s'expressa Vicent Usó, responsable de l'àrea mèdica de la UGT. "Els pressupostos de Sanitat –diu Usó– puguen cada any, però les inversions en assistències primàries i secundàries no. Fa molt de temps que no hi ha una oferta d'ocupació pública. La majoria de contractes es fan fora de la borsa de treball..." Segons el dirigent sindical, "les privatitzacions que promou desmantellen la sanitat pública. I d'amagat, el conseller intenta desprestigiar-la perquè presenta la sanitat privada com millor i més barata per als valencians".

Mentre s'acumulen les crítiques a la seua gestió, mentre continuen creixent la tensió i la por entre els usuaris de la sanitat pública, mentre l'oposició repeteix les peticions de dimissió, el conseller-empresari Farnós insisteix a marejar la perdiu.

Mario Reyes